

سخنرانی منتشر نشده در جشن عید غدیر دانشجویان، دانش آموختگان و فعالان هنر و رسانه

پناهیان: ولايت عامل تضمین‌کننده اجرای همه خوبی‌ها در فرد و جامعه است

پناهیان: ولايت شیرازه دین است و مفهومی است که بقیه مفاهیم خوب را اجرایی می‌کند. ولايت مانند شیرازه کتاب فضایل است که همه فضایل را نگه می‌دارد. و اگر ولايت نباشد، سایر خوبی‌ها قابل تحقق نخواهد بود یا اگر محقق هم شود بی‌ثمر است. مثلاً نخبگان جامعه نقش مهمی در روشنگری و بصیرت مردم و سوق دادن مردم به خوبی‌ها دارند، ولی اگر ولايت در جامعه نباشد، نخبگان جامعه هرچقدر تلاش کنند، کاری از پیش نخواهند بردا و دفن خواهند شد و اثری نخواهند داشت. یا اینکه اصلاً نخبه درست نخواهد شد.

حجت الاسلام و المسلمین پناهیان در آستانه عید غدیر در هیئت دانشجویان، دانش آموختگان و فعالان هنر و رسانه سخنرانی کرد. در ادامه فرازهایی از این سخنرانی را می‌خوانید:

همه درباره خوبی‌ها سخن می‌گویند ولی این خوبی‌ها چگونه باید اجرایی شوند؟

- همیشه درباره خوبی‌ها زیاد سخن گفته می‌شود اما نکته‌ای که بسیاری اوقات مورد غفلت قرار می‌گیرد این است که این خوبی‌ها چگونه باید اجرایی شوند؟ چه کسی باید این خوبی‌ها را اجرایی کند؟ معمولاً درباره «شدنی بودن» یا «قابل تحقق بودن» این خوبی‌ها کمتر سخن گفته می‌شود.
- خوبی‌ها فراوان هستند، اهل درک و اندیشمندان هم فراوان از خوبی‌ها سخن می‌گویند. ولی یک اشتباہ رایج وجود دارد و آن اینکه معمولاً کسی به شدنی بودن این خوبی‌ها کاری ندارد. معمولاً در بین اندیشمندان، فعالان و دغدغه‌مندان مسائل اجتماعی این غفلت را زیاد می‌بینیم.
- گفته می‌شود: «باید کار فرهنگی انجام شود و الا وضعیت فرهنگ جامعه درست نمی‌شود.» این یک سخن خوب است ولی باید دید این سخن خوب، چگونه قابل تحقق است؟
- گفته می‌شود: «اخلاق جامعه ضعیف است، باید سطح اخلاق جامعه افزایش بپیدا کند.» اما چه کسی باید اخلاق جامعه را درست کند؟ چرا با همه تلاش‌هایی که صورت می‌گیرد، اخلاق درست نمی‌شود؟ آیا رمز خاصی دارد؟
- گفته می‌شود: «صدقایت باید افزایش بپیدا کند.» ولی سؤال این است که مسئله صدقایت چگونه باید درست شود؟ همه موافق صدقایت هستند ولی چه کسی باید آن را درست کند و در عمل جاییندازد؟
- گفته می‌شود: «جامعه باید قانون مند شوند. قانون خیر کثیر است. اگر قانون خوب اجرا شود، چه خواهد شد!» کسی مخالف قانون مند شدن جامعه نیست، ولی بحث این است که این مسئله چگونه قابل تتحقق است؟
- گفته می‌شود: «جهان باید به سوی صلح و عدالت برود.» این شعار خوبی است ولی سؤال این است که چگونه جهان به سوی صلح و عدالت می‌رود؟

خوبی‌ها و فضایل چگونه در فرد و جامعه، قابل تحقق می‌شوند؟

- فضایل اخلاقی و فرهنگی و معنوی، همه مورد قبول هستند و همه دوست دارند این خوبی‌ها و فضایل را در جامعه محقق کنند ولی معمولاً این فضایل محقق نمی‌شود.
- در زندگی فردی هم این مشکل وجود دارد. یعنی افراد زیادی هستند که خوبی‌های فراوانی را برای خودشان تمنا و آرزو می‌کنند ولی نمی‌توانند این خوبی را اجرایی کنند. و در مقام عمل نمی‌توانند زیاد خوب بشوند.
- بحث بر سر اجرایی شدن و تحقق خوبی‌ها و اهداف و آرمان‌ها و همهٔ فضایلی است که انسان‌ها آرزو می‌کنند. باید دید که چگونه می‌توان به این خوبی‌ها رسید و آنها را اجرایی کرد؟

ولایت عامل تضمین‌کنندهٔ اجرای همهٔ خوبی‌ها در فرد و جامعه است/ بدون ولایت یا خوبی‌ها محقق نمی‌شوند یا اگر محقق شوند، ثمره ندارند

- خداآوند متعال در روز عید غدیر فضایی را در تاریخ اسلام درست کرد که تمام سخنان خوب، شدنی و اجرایی بشوند. در واقع خداوند شیرازهٔ کتاب فضایل را طرح‌ریزی کرد که همان «ولایت» است. تلقی ما از مفهوم ولایت این است که «ولایت عامل تضمین‌کنندهٔ اجرای همهٔ خوبی‌هاست؛ هم در فرد هم در جامعه»
- اگر این عامل تضمین‌کننده نباشد یکی از این وضعیت‌ها پدید می‌آید: ۱. یا خوبی‌ها و فضایل اصلاً محقق نمی‌شوند. ۲. یا اگر محقق شوند، ثمره و فایده و برکت ندارند.
- اگر ولایت-در فرد یا جامعهٔ بشری- تحقق پیدا نکرده باشد، خوبی‌هایی که دارد برایش بی‌فایده خواهد بود و هر جایی را درست کند، یک جای دیگرش می‌لند. جامعهٔ غربی از جهاتی رشد کرده است، مثلاً سطح قانون‌مندی را افزایش داده‌اند ولی محبت و عاطفه از دست رفته است. اینها یعنی فضیلت‌های ابتر و ناقصی هستند. به تعبیری، آنها خواستند ابرو را درست کنند، چشم را کور کرند!

باید این استدلال و درک جاییفتند که بدون ولایت، سایر خوبی‌ها اجرایی نخواهند بود/ ولایت تنها فضیلتی است که ضامن اجرایی همهٔ فضایل است

- ولایت تنها فضیلتی است که مایهٔ ضمانت اجرایی همهٔ فضایل است. این موضوع خیلی جای بحث دارد. هر یک از ما باید به صورت منطقی و عقلانی به این نتیجه برسیم. ما باید از سر اندیشه و عقلانیت و درک بالای خودمان، دم از ولایت علی(ع) بزنیم. اگر می‌خواهیم با مسألهٔ ولایت، به صورت عقلانی برخورد کنیم، باید این استدلال جاییفتند که بدون ولایت، سایر فضایل و خوبی‌ها شدنی و اجرایی نخواهند بود.
- ما یک چشم‌انداز هم داریم که این بحث را برای ما ساده‌تر کرده است و آن هم حکومت امام زمان(ع) است. چون ما می‌دانیم که آبادی جهان در زمان حکومت امام زمان(ع) محقق خواهد شد. یعنی وقتی ولایت امام زمان(ع) مستقر شود، همهٔ چیز درست خواهد شد.

همهٔ فضایل حتی «دین» بدون ولايت قابل تحقق نیست و اگر تحقق يابد بی‌ثمر است

- ولايت شيرازه دين است و مفهومي است که بقيةٰ مفاهيم خوب را اجرائي می‌کند. ولايت مانند شيرازه کتاب فضایل است که همهٔ فضایل را نگه می‌دارد. و اگر ولايت نباشد، ساير خوبی‌ها قابل تحقق نخواهد بود يا اگر محقق هم شود بی‌ثمر است. مثلاً نخبگان جامعه نقش مهمی در روشنگري و بصيرت مردم و سوق دادن مردم به خوبی‌ها دارند، ولی اگر ولايت در جامعه نباشد، نخبگان جامعه هرچقدر تلاش کنند، کاري از پيشن خواهند برد و دفن خواهند شد و اثری نخواهند داشت. يا اينکه اصلاً خبه درست نخواهد شد.
- مثلاً معلوم است که سطح آگاهی و محبت در جامعه باید افزایش پيدا کند ولی باید ديد که سطح آگاهی و محبت چگونه افزایش پيدا می‌کند؟ اينها فضایلي هستند که بدون ولايت قابل تتحقق نیستند و اگر هم متحقق شوند، بی‌ثمر خواهند بود. حتی دين خدا هم بدون ولايت ثمر نخواهد داشت. مثلاً نماز و قرآن، بدون ولايت اثر نخواهد داشت. اخوت و برادری اسلامی در میان مردم و جريان‌ها با سلايق مختلف سياسی و اجتماعی هم خيلي خوب و لازم است، ولی بدون ولايت نه شدنی است و نه اگر متحقق شود، ثمر خواهد داشت.

چرا اين جايگاه خاص در دين به ولايت داده شده؟ / تفاوت ولايت با ساير مفاهيم ديني چيست؟

- توصيه بنه اين است که شما اگر می‌بینيد در دين به ولايت جايگاه خاصی داده شده است(امام باقر(ع): **بُنَىَ الْإِسْلَامُ عَلَىٰ خَمْسٍ الصَّلَاةِ وَ الزَّكَاءِ وَ الصَّوْمُ وَ الْحَجَّ وَ الْوَلَايَةِ وَ لَمْ يُنَادِ بِشَيْءٍ مَا نُودِيَ بِالْوَلَايَةِ يَوْمَ الْعَدِيرِ؛ كافى ۲۱/۲**) به سادگي از کنارش رد نشويدي؛ بلکه برويد و بررسی کنيد و با تفکر و تعقل بفهميد که چرا اين جايگاه خاص به ولايت داده شده است؟
- خداوند در روز عيد غدير آيه نازل می‌فرماید که: «امروز کافران از دين شما مأيوس شدند...؛ الْيَوْمَ يَئِسَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ دِينِكُمْ...الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَ أَتْمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي»(مائده ۳/۲۱) اين عبارت «مأيوس شدن کفار و اكمال دين و اتمام نعمت» درباره نماز و روزه و حج و زكات هم گفته نشده است. حتی وقتی آيات مربوط به جهاد و شهادت هم آمد، خداوند نفهمود که امروز کافران از دين شما مأيوس شدند. باید دید که در غدير، چه اتفاقی افتاده است که کافران را از دين ما مأيوس کرده است؟ چرا وقتی ولايت علی(ع) ابلاغ شد، موجب کمال دين و اتمام نعمت و يأس کفار شد؟ تفاوت ولايت با ساير مفاهيم ديني چيست که چنين اثری دارد؟

اتحاد، بدون ولايت يك شعار تحقق نيافتني است/منظور امام(ره) از «وحدت کلمه» خطاب به مردم و جريان هاي داخلی، همان ولايتمداري بود

- مثلاً يكی از مفاهيم خوب وحدت کلمه و «اتحاد» و جلوگيري از تفرقه است. ولی اتحاد چگونه به دست می‌آيد؟ هر وقت حضرت امام(ره) خطاب به مردم و جريان هاي داخلی از وحدت کلمه و اتحاد سخن گفته است، منظورشان اين بود که ولايتمدار باشيد. چون وحدت بدون ولايت يك شعار ابتر است؛ يا تتحقق پيدا نمی‌کند، يا شکننده و بی‌ثمر خواهد بود.

- خداوند می‌فرماید: «وَ اعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَ لَا تَنَقِرُّوا؛ وَ هُمَّگی بِهِ وسیله حبل الله خويشن را حفظ کنيد و متفرق نشويدي»(آل عمران ۱۰۳) و رسول خدا(ص) می‌فرماید: حبل الله علی(ع) است(آشآر بیده إلى علی بن أبي طالب ع و قال هذا حبل الله الذي من تمسك به عصيم به في دنياه و لم يضل به في آخرته؛ غييت نعماني ۴۲) اميرالمؤمنين(ع) هم می‌فرماید: حبل الله من

هستم(آنَ حَبْلُ اللَّهِ الْمُتَّبِينُ وَ آنَا عُرْوَةُ اللَّهِ الْوُئْنَقِ) (توحید صدوق/۱۶۵) وحدت کلمه و تفرقه نداشتن خیلی خوب است ولی بدون ولایت شدنی نیست.

دین با تثبیت ولایت، اجرایی می‌شود و کارآیی خود را نشان می‌دهد

- تلقی‌ای که امروزه روشنفکران دنیا از دین و معنویت دارند چیست؟ تلقی اغلب آنها از دین در این حد است که دین چیزی است برای تلطیف روح انسان و از این بابت خوب است! و باید بگوییم که دین بدون ولایت در همین حد است. اما وقتی ولایت می‌آید، یکدفعه‌ای دین تبدیل به قدرت می‌شود. دین تبدیل به عدالت تحقق باقته می‌شود. دین تبدیل به معنویت فraigیر می‌شود. دین تبدیل به عقلانیت محض می‌شود. و این دین باعث می‌شود رضایتمندی از زندگی افزایش پیدا کند. اصلاً دین کارآیی خودش را نشان خواهد داد.
- به تعبیری می‌توان گفت: «الْيَوْمَ يَئِسَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ دِينِكُمْ...الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينِكُمْ وَ أَتَمَّمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي» (مائده/۳) یعنی دین خدا از امروز اجرایی شد و ضمانت اجرایی پیدا کرد. قبل از این، حدود شش هزار آیه قرآن آمده بود، ولی هنوز دین کامل نشده بود، امروز بود که دین کامل شد. مگر امروز چه اتفاقی افتاده است؟ اتفاق مهم این بود که امروز جریان امامت و ولایت جامعه، تثبیت شد.
- عبارت پیامبر اکرم(ص) در غدیر خم خیلی قابل تأمل است. می‌فرماید: «مَنْ كُنْتُ مَوْلَاهُ فَعَلَىٰ مَوْلَاهٍ» (کافی/۱/۲۹۵) حضرت نفرمود: «هر کسی که خدا پرست است، از امروز علی(ع) مولای اوست» بلکه فرمود «هر کسی که من مولای او بودم، از امروز این علی(ع) مولای اوست» یعنی ولایت علی(ع) استمرار و ادامه ولایت رسول الله(ص) است. یعنی پیامبر(ص) نیز همان ولایت را بر مؤمنین داشته است و این ولایت استمرار پیدا کرده است و کار به ولایت علی(ع) رسیده است. پس روز عید غدیر در واقع روز استمرار جریان ولایت است. اگر بعد از پیامبر(ص) ولایت استمرار پیدا نمی‌کرد، ما هم الان ولایت فقیه نداشتیم.

کسی که می‌خواهد خوبی‌ها را در وجودش شدنی و اثربخش کند باید ولایتش را درست کند

- در ارتباط با تک تک انسان‌ها نیز ولایت همین جایگاه و اثر را دارد. یعنی اگر کسی می‌خواهد خوبی‌ها را در وجود خودش شدنی و اثربخش کند، و خوبی‌ها را دست‌مایه یک بدی دیگر قرار ندهد-مثلاً خوبی‌ها را دست‌مایه عجب و غرور خودش قرار ندهد- باید ولایت خودش را درست کند. چون ولایتمداری ریشه و امراض را از بین می‌برد و امراض هم خودخواهی و تکبر انسان است. وقتی کسی بتواند حقیقتاً در مقابل ولی خدا تواضع کند، امراض در وجودش نابود می‌شود و آن وقت است که می‌تواند بقیه خوبی‌ها را به دست بیاورد. در مورد چنین کسی، بدی‌هایش هم راحت‌تر بخشیده می‌شود چون بدی‌هایش زیاد ریشه‌دار و عمیق نخواهد بود.

- ولایت در ارتباط با یک فرد نیز، هم خوبی‌ها را شدنی و قابل تحقق می‌کند و هم اثر بدی‌ها را کم می‌کند. اینکه می‌گویند: «امام، شیعه خود را شفاعت می‌کند» روی همین حساب است. چون شیعه نمی‌تواند زیاد بد بشود، مگر اینکه از شیعه‌گری خارج شود. هرچند در طول تاریخ خیلی این حقیقت ناب و عمیق و پیچیده را تمسخر کرده‌اند.

چرا ولایت خوبی‌ها و فضایل را در جامعه قابل تحقق می‌کند؟

- حالا چرا ولایت همه خوبی‌ها را در جامعه قابل تحقق و اجرایی می‌کند؟ چرا ولایت شیرازه خوبی‌ها و فضایل است؟ اگر ولایت نباشد و آثار وجودی ولایت بر جامعه مترب نباشد، که این آثار را می‌توان یک به یک بیان کرد، در این جامعه سنگ روی سنگ بند نخواهد شد. بحث در خصوص این دلایل طبیعتاً نیاز به ساعتها گفتگو دارد، اما اجمالاً برخی از دلایل این است که:
 - ولایت قدرت سیاسی جامعه را کنترل می‌کند. وقتی قدرت سیاسی کنترل شود، مردم از جایگاه سیاست لطمہ نمی‌خورند.
 - ولایت قدرت اقتصادی را کنترل می‌کند. یکی از این قدرت‌ها ناشی از مسأله خمس است. خمس یعنی اینکه هر کسی پول اضافی به دست آورد، باید یک پنجم آن را به امام بدهد، در نتیجه پولدارترین فرد جامعه، امام زمان(ع) خواهد بود. و این خودش کنترل‌کننده است. فقیری باقی نخواهد ماند. اصلاً یک شیعه، بعد از اینکه امام زمان خودش را شناخت، بحث مهم بعدی برای او مسأله خمس است که باید به امام زمانش بپردازد. و این را در تاریخ ائمه هدی(ع) می‌توان دید.
 - ولایت قدرت عاطفی بالایی دارد، مردم دوستش دارند. ولایت از مردم دل می‌برد، این دلبری بزرگترین سرمایه اجتماعی است. سردبیر یک مجله مشهور روسی در ایام محرم به تهران آمده بود و دسته‌های عزاداری عاشورا را دیده بود. او وقتی به روسیه برگشت، در مقاله‌ای نوشت: آمریکا از انرژی هسته‌ای ایران واهمه ندارد، حتی از بمب هسته‌ای ایران هم واهمه ندارد، مشکل آمریکا همین دسته‌های عزاداری هستند که بزرگترین سرمایه اجتماعی آنها محسوب می‌شود که جهان را خواهد گرفت.(خبرگزاری فارس، شماره ۸۹۱۰۶۵۵)
 - اگر مؤمنین وظیفه و رسالت‌شان در تبیین و درک جایگاه و اثر بی‌نظیر ولایت در رشد جامعه را به درستی ایفا کنند، طبیعتاً پایان‌نامه‌های علوم انسانی باید به این سمت بروند که نظریه «آثار وجودی ولایت بر فرد و جامعه» را به لحاظ تجربی به اثبات برسانند و مقاله‌ها در مجلات علمی این نظریه را از نگاه جامعه‌شناسانه، روان‌شناسانه، اقتصادی و سیاسی تحلیل و بررسی کنند.